

RITGERÐ

Hava vit ikki halta nóg leingi á báðum beinum?

Í svari uppá lesarabrev mitt: »Eru grunnsjónarmiðini til sölu?« er Vilhelm Johannesen heldur skjóttur og avgjörður, tá hann vil vera við, at eg havi tikið stöðu til EEC eftir hvat ið eg havi »frætt«.

Sjálvandi havi eg lisið tingsamtyktina ið umhandlar um-

valið — hopisleyst um einaræðislandini Spania, Portugal og Grikkaland, saman við grunnsjónarmiðum javnaðarfloksins, er mikið sum talar fyri, at frástøðan okkara millum er styttri enn hon tykist við fyrsta eynabráð.

Tygum, og við tygum onnur, ið enn ikki hava tikið stöðu móti monopolkapitalistiska felagsskapinum EEC, eru vörðin hangandi fóst í tí argumentinum, sum eg vil kalla søluargumentið. T. e. eftir tygara orðavali hetta tað: »... verður ur neyðugt at tryggja okkum marknað fyri okkara framleiðslu, ið er grundarlagið undir velferð fólksins.« Hetta og einans hetta argument verður framført til frama fyri EEC innliman. Vóru onnur tøk, skuldu og vildu vit eisini verið dikt undir við teimum. Men tá nú einans hetta søluargument er til taks, verður tað endurtikið upp í saman, men av tí orsök er tað hvørki vörðid sannari ella haldgóðari.

EEC hevur virkað í 13 ár, og í hesi ár er utflutningur Føroya til henda marknað vaksinn javnt og lønandi. Í dag er allur okkara flakaútflutningur tollskamtaður og hóast tað er solan lønandi.

Harumframt kunnu embætismenninir hjá danska »Markedssekriteriatinum« upplýsa,

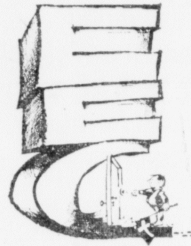
at tollmúrurin hjá EEC í komandi tíðum fer at lækka. Ei heldur er nakað sum talar fyri, at totalnøgðin av fiskavörum fer at økja. Tí sakkunnleikin sigur, at fiskastovrnarnir longu nú verða troystir meir enn forsvart, og at teir ómöguliga kunnu geva meir, enn hvat teir nú geva.

Sildalandingar í útlandskum havnum hava havt stóran týðning í nökum ár fyri búskap okkara. Í samband við hesar landingar og tað ræðslupropaganda, ið fórd verður um, at vit missa rættin til hesar, vit ikki lata okkum innlima í EEC, er at siga, at EEC lítlan og ongan toll leggur á slíka rávoru, og harnest leggur EEC yvirhúvur ikki toll á sild alla tað bestu sildatiðina, juni-febr.

At argumentið, um tað neyðuga í at sokja um limaskap í EEC, fyri yvirhúvur at sleppa av við vörur okkara, stendur á sandi ella er sakt sum umskyldan fyri umsókn, sæst eisini av, at okkara leiðandi menn innan vinnulív og utflutning: Esmar Fuglø, Birgir Danielsen og Svend Thulesen, einmælt siga, at tað als ikki er nakar vandi á ferð fyri føroyskan búskap ella handil, um vit ikki sokja um limaskap í EEC.

Vit eiga tí ikki at verða

um EEC

hangandi í hesum meiningsleysa søluargumenti, men istaðurin eiga vit gjølla at kanna, hvat EEC umboðar, hvat slag av samfelag Rómasáttmálin miðar móti, og hvat fram til dagin í dag er farið fram innan EEC. Tá hetta er gjørt, eiga vit at taka stöðu til, um vit eru hugaðir til at virka fyri einum samfelagsútviklingi eftir EEC fyrmynd ella einum socialistiskum velferðarsamfelag. (Hetta seinasta skal eg venda aftur til í eini seinni grein).

Til tíðir kunna spurningar taka seg upp, hvar tað kann vera klokt, áðrenn ein tekur stöðu, eina stund at halda á báðum beinum; men henda haltan skuldi helst fingið ein enda, tí teir við tí sterka hugarbeininum standa ikki stillir og biða.

Axel Skoubo.

Varnir kópa-skinnskeyparar

Fyri einvíku síðan hevði Den Kongelige Grønlandske Handel sølu av kópaskinninum í Keypmannahavn, tað vóru 28.000 skinn, góð og vánalig kópaskinn. Prisirnir vóru trekir, og tað gekst illa at halda tann góða prisin frá í vár. Nærum 27.000 skinn vórðu seld.

Tað vóru tey stóru og væl virkaðu skinnini, sum hovdu besta prisin og fyri hesi hildu prisirnir seg óbroyttar; men fyri tey smáu og viðtiknu skinnini, fullu prisirnir millum 30 og 40 pst.

Eftirspurningurin var minni, og teir utlendsku keyparamir vóru ógvuliga varmir.

Samlaða nøgðin gav í fóroyskum krónum: 2.600.000.

Leo.

AXEL SKOUBO skrivar

sókn um limaskap ella samarbæði við EEC. Men eg dugi ikki við min besta vilja at siggja nakran mótsetning millum nevndu tingsamtykt og tað frá 1961, hvar sagt varð, at áhugamálið Føroya vóru best varð innan EEC. Annars er tað bæði áhugavert og gleðiligt at siggja, hvussu tygum eins og álur, bæði kvikur og snúðigur, royna at sannføra um, at tygum ikki hava tikið stöðu fyri EEC. Og uppafur hugaligari er at leggja til merkis, at tygum ikki hava so mikið sum eitt einasta positivt orð at siga um henda felagsskap og hansara málsetan.

Ser ein burtur frá, at tygum orsakað tørv á argumentum ella óvart eru komin at vevja nakað — orsakað orða-

Fra land til land

Albansk turisme

FR. DIESEN
skrivar

DEN første artikkelen om Albanien ga bare et kort oversyn over hva man fikk oppleve på noen av de utfluktene vi gjorde. Nå kan vi få problemene belyst mere nærgående.

ALBANIA har ella forutsetninger for å bli et godt turistland. En uforurenset kyst ut mot Adriaterhavet med deilige sandstrender, vakkert høyst avvekslende og mektig natur som kan virke fortryllende på en fremmed, en lang rekke historiske minner av stor verdi og ikke minst kjennskapet til ørnefolket sjøl som de kaller seg.

UTENLANDSK TURISME foregår inntil videre med selskaps- og fellesreiser. Albania er et av de få land i Europa som forlanger visum på for-

hånd, men som sagt er det meget oppmyket og nærmest bare en formalitet som reisebrevet tar seg av sammen med alt forhåndsbetalt med hensyn til reise, hotell og hotelpensjon. Og det er utrolig billig. På flyet ble det gitt en deklarasjon om hva vi hadde av verdisaker og penger. Den som

gen, med barer, salgsboder hvor det kan handles for utenlandsk valuta, friluftst restaurasjoner med sol og sjø, med danseorkestre, film og folkloreforestillinger om kvellen, noe for enhver smak.

NAR du så vet at fotografi-forbudet gjelder det militære

har overskudd av landets egen valuta, leke, får det innløst i foreks. Dollar ved returen. Alt dette er rett og rimelig.

VI plasseres i pene og nye hoteller, med standard og klasse på en av de vakreste plettene i landet, rikelig og veltilagte mat tre ganger om da-

så er dette et krav som alle land vel har. Og befolkningen bør også få si i fra hvis man fotograferer levende moddeller eller motiver. Rimelig, ikke sant? —

FØRSTE DAGEN får vi en orientering av den svenske og danske reiselederen. Det er

praktiske og tolerante retningslinjer. Vi kan gå til nærmeste by, Durres, med omegn, ta passene eller spasere innover, dit hvor det er en befolkning på 50.000 innbyggere. Det er trim og ga, vel 10 km. fram og tilbake. Vegene går langs skyggefulle trær og varmen gjør oss ikke så meget. For de få bilene er den bred og fin, asfaltert. Når det gjelder enkelturisten så er vel situasjonen en annen. Landet er vel ikke innrettet til det ennå.

Vi kan ikke reise med jernbanen foreks. og den går til Tiranna og Elbasan, men den dagen kommer nok. På våre utflukter i landet bruktes busser som tilhørte statsreisebyrået »Albturist«. Langes landeveiene var trærne og steiner hvitmalt, hvilket virket greit. Bruken av bilhornet var flittig ved passeringer av biler, folk, kveg og får. De var i hvert fall disiplinerte. Værrer var det med et esel og dette med stahet. — Alb-turist eier mange hoteller rundt i landet. Gåidene er flinke. Mange lærere hadde slikt som sommerjobb og disse gjorde en meget dyktig innsats langt utover det vi kunne vente. — Drikkepenger var totalt forbudt, men minnene og disse energiske og kunnskapsrike folkene vil leve og skape goodwill for landet. Utfluktene dekker en-to-tre dager over hele landet. — Riktignok finnes det bilveger inn i Albania fra nabolandene, men trafikken her er minimal. Det må bygges bredere veier, retningsvisere, vegvisere med oppgitte km-antall, moteller, hoteller, og alt som trengs som foreks. tanksteder og reparasjonsverksteder, campingplasser og handelssteder som trengs i den forbindelse.

JUGOSLAVIA's turisme er på det nærmeste meget godt utstyrt med alt det ovennevnte. Den samme utvikling bør finnes i Albania hvis turismen skal bli en primær-næring. —

TIDLIGERE har vi anbefalt Jan Myrdahls og Gunn Kestles bok »Albansk utmanninger« men nå er det en annen bok anbefalt til de mange turister nemlig Eyle Dahls ypperlige reisebok »Albania«.